

OBSAH :

1. Jakoubek a Mikuláš z Drážďan. Vznik táborství - - - - - 1—31
(Útočně reformní programy jejich. — Škola drážďanská v Praze. — Středověká duše programu reformy. — Vznik kalicha. — Vlivy valdenské. — Počátky táborství v letech 1416 až 1417. — Důvody programu pražského. — Praha proti Táboru.)
2. Ondřej z Brodu - - - - - 32—36
(Spis Ondřejův o vzniku husitské revoluce. — Jeho obraz situace a jeho žaloby.)
3. Vavřinec z Březové - - - - - 37—62
(Vavřincův traktát o Táborech. — Jeho obraz o vývoji tábor-
ské nauky a praxe. — Chiliasmus. — Žalobná líceň táborských
ukrutností. — Obraz Tábora v ostatku kroniky. — Stanovisko
krále Zikmunda roku 1421. — Vavřincovo líčení situace v ka-
tolickém světě po českém vítězství u Domažlic.)
4. Ludolf Zaháňský - - - - - 63—70
(Autor a jeho názor na Čechy předhusitské a husitské. — Jeho
líceň Václava IV. — Jeho poměr k Zikmundovi a k žalobám
Čechů na Zikmunda. — Tábor a Žižka u Ludolfa.)
5. Pře Prahy s Kutnou Horou před soudem Kristovým 71—83
(Soudní stání Prahy s Horou před Kristem. Přelíčení týká se
m. j. ničení obrazů, boření kostelů a klášterů, chudoby kněž-
stva, vraždění nevěrných, poslušensství papeže a císaře, přijí-
mání z kalicha, stavení hříchů smrtelných.)
6. Václav, Havel a Tábor - - - - - 84—95
(Hádání ve vypáleném kostele. — Co je zákon boží? — Spor
o přijímání pod obojí. — Tábořská obrana násilí. — Vlastenecký
protest Vrtochův. — Václavova líceň tábořských zlob a zlo-
činů a obrana přikázání lásky. — Proč zlí vítězí.)
7. Jakoubek a Tábor v letech revoluce - - - - - 96—113
(Je dovoleno válčiti pro zákon boží? — Stanovisko Jakoubkovo.
— Proti chiliasmu a proti Táboru. — Zničení Želivského. —
Žaloby Jakoubkovy postilly. — Konečné sučtování s Táboři.
— Tragika Jakoubkova života.)

8. Šimon z Tišnova - - - - - 114—124
(Jeho osobnost a jeho husitské období. — Jeho vystoupení proti husitství. — Žalobné poslání Praze z r. asi 1421. — Jeho projevy pozdější.)
9. Mikuláš z Pelhřimova - - - - - 125—138
(Osobnost mladého biskupa. — Jeho věroučný vývoj; poměr k Praze. — Jeho „kronika“ tábořská. — Snesení synod tábořských proti krutostem války. — Otázka dovolenosti křesťanské války. — Domnělá postilla Biskupcova a žaloby její na Táboř.)
10. Jan z Příbramě - - - - - 139—148
(Osobnost jeho a dějinná role jeho. — Proti Viklifovi. — Jeho „Vyznání víry“ z r. 1430. — Jeho výpady proti Tábořům. — Licně z jeho Života kněží tábořských. — Praxe apoštolská a praxe tábořská. — Závěr.)
11. Eberhard Windecke - - - - - 149—154
(Autor a jeho soudy o Zikmundovi. — Jeho žaloby na české pány katolické. — Zprávy o situaci v Čechách. — Smír Čechů s církví a smrt Zikmundova.)
12. Petr Chelčický - - - - - 155—159
(Bojem duchovním proti boji tělesnému. — Láska, ne moc a násilí. — Odsouzení tábořství. — Výsledky revoluce v líni Chelčického.)
13. Eneáš Sylvius - - - - - 160—168
(Jeho osobnost a jeho české styky. — Jeho České dějiny. — Jejich pojetí české bouře; vznik husitství, Táboři. — Ke kritice jeho stanoviska. — Vážnost díla ve světě vědeckém; obliba jeho v Čechách husitských; odsouzení jeho církví a Čechy dnešní doby.)
14. O sociálně politickém obsahu tábořství - - - - - 169—198
(Básník Meissner a historik Palacký o duchu Táboře; Bezold. — Omyl o tábořské demokracii; osud sedláků za revoluce. — Chiliastické předpovědi o ponížení mocných. — Komunismus starotábořský. — Zdroje a souvislosti sociální filosofie chiliasmu; Chelčický. — Příznivý stav sedláků poč. 15. stol. — Zájem šlechty a drobného měšťanstva. — Neutěšené výsledky revoluce pro poddané.)
- Poznámky - - - - - 199—283